

17

- Δημοσίευση: k_kwna4954

Ξυπνάς μια μέρα και είσαι 17. Ο κόσμος γύρω σου ξαφνικά απέκτησε κάτι διαφορετικό: την ματιά που τον "βλέπεις". Τόσα χρόνια συνήθιζες στην ιδέα να είσαι παρατηρητής της ζωής σου και των ζώων των άλλων. Τα πράγματα δεν είχαν και πολύ νόημα. Ήταν απλά πράγματα χωρίς περαιτέρω εξηγήσεις-μόνο απορίες, αιώνιες απορίες ριζωμένες στο μυαλό, πολλές φορές κρυμμένες μέσα στην καθημερινότητα που μόνο το φως του σκοταδιού μπορούσε να τις προσελκύσει στο κάλεσμά του.

Και έρχεται εκείνη η μέρα όπου ο παρατηρητής, χάνει την εύπεπτη και συνάμα βολική θέση του ηθοποιού, ο οποίος παρεμπιπτόντως αρέσκεται στο έτοιμο σενάριο, και πλέον αποκτά τον δύσκολο ρόλο του σκηνοθέτη. Ήρθε η στιγμή λοιπόν να σχεδιάσει τη ζωή του. Αυτή τη στιγμή ζούνε και οι περισσότεροι έφηβοι σήμερα. Αυτοί οι έφηβοι προσπερνώντας την παιδική ηλικία με την σταδιακή αποκόλληση από την μητρική και πατρική αγκαλιά, βιώνουν τις σωματικές και ψυχολογικές αλλαγές τους πάρα πολύ γρήγορα και επώδυνα. Και έτσι αρχίζει η ταινία της ζωής τους, με ηθοποιό, σκηνοθέτη και παράλληλα σκηνογράφο τον ίδιο τους τον εαυτό. Είναι όμως τόσο δύσκολο και καμιά φορά ανέφικτο να μπορέσεις να συντονίσεις αυτούς τους ρόλους. Γι αυτό και οι έφηβοι "φρικόρουν" αλλά και εξιτάρονται στην ιδέα δικό μου σπίτι, δική μου εργασία και δική μου οικογένεια στο μέλλον, τα οποία ισοδυναμούν με αυτήν την τρομοκρατική λέξη "ευθύνες". Οι ευθύνες φαντάζουν από τους μεγαλύτερους εφιάλτες όχι μόνο για τους έφηβους αλλά και για τους ενήλικους και είναι οι υπαίτιες για αποτυχίες, φόβους, στεναχώριες. Ευθύνη είναι να πάρεις από τα χέρια των γονιών σου τη ζωή σου και να τη μεταφέρεις στα δικά σου.

Όμως όλη αυτή η διαδικασία όσο χρονικό διάστημα και αν κρατήσει κρύβει μέσα της όλη την μαγεία της ζωής. Η διαδικασία δηλαδή ενηλικίωσης η οποία συνεπάγεται καλλιέργεια ενός χαρακτήρα, διαμόρφωση μιας προσωπικότητας και μια στάσης ζωής, σου προσφέρει τόσα πολλά, ένα κλειδί για μια ακόμα πόρτα με την ταμπέλα αλήθεια. Γιατί η αλήθεια είναι ευτυχία και η ευτυχία είναι η μόνη αλήθεια..Και όλα αυτά; Χωρίς κάποιο ξεκάθαρο νόημα, κάποιο λογικό συμπέρασμα μόνο διάσπαρτες σκέψεις διασκορπισμένες σε ένα μυαλό- χάος μιας έφηβης που διψάει για άλλο ένα κλειδί, άλλη μια εμπειρία, άλλη μια αλήθεια.. Μην ρίχνετε νερό σε μια φωτιά που "διψά" για ζωή. Άλλωστε ποτέ καμία φωτιά δεν έσβησε με νερό...Κύριες και κύριοι λάβετε θέσεις, απενεργοποιήστε τα κινητά σας και τις αρνητικές σας σκέψεις αρχίζει η ταινία της ζωής σας!